

BOSWACHTER MARIEKE SCHATTELEIJN

‘Hollander dan dit bestaat niet’

Marieke Schatteleijn, boswachter en tv-presentator van BinnensteBuiten, volgt de NS-wandeling Gein en Vecht, ten zuiden van Amsterdam. Eindeloze vergezichten, spectaculaire wolkenluchten en heel veel water.

Ergens op twee derde van de wandeling, midden in de Aetsveldse Polder, in een zee van gras met strepen van water, zie je aan de horizon de Rembrandttoren, een van de hoogste wolkenkrabbers van Amsterdam. Marieke: ‘O ja, zo dichtbij is de stad. Dat zou je, als je hier staat, niet zeggen, hè?’

Langs de rivier

Voor we op dat punt zijn, wandelen we eerst nog naar Nigtevecht. Het is prettig wandelweer: een graad of 20, de zon is wat versluierd, er waait een zacht briesje. Abcoude maakt plaats voor sappig grasland waar het Gein zich lui doorheen slingert. De route volgt de rivier een tijd. ‘Heerlijk, wat een rust. Zie je die kuifeendjes?’ De mannetjes zijn zwart met wit aan de zijkant. Op hun kop een zwart verentoeftje dat recht naar achteren wijst.

Zelden is er op deze route géén water zichtbaar, het is er in alle soorten en maten. We naderen het indrukwekkende Amsterdam-Rijnkanaal. ‘Fascinerend hè, die kolossen die voorbijlijden. Je vraagt je af of ze nóg groter kunnen worden.’ Dit is altijd een drukbevaren handelsroute geweest. Fort Nigtevecht, je ziet het liggen, is onder andere gebouwd – rond 1900 – om het kanaal te beschermen. ‘Als je het nu ziet, de plek is zo indrukwekkend stil en groen, dan kun je je nauwelijks voorstellen dat dát het doel was.’

Het wordt beheerd door Natuurmonumenten en is in het weekend toegankelijk. Als je liever op een minder drukke dag wandelt, dan kun je deze route beter op een doordeweekse dag lopen. ‘Verderop, op de dijkroute, kan het bij mooi weer heel druk zijn.’ Sinds 2018 kun je het kanaal oversteken via de opvallend gevormde Liniebrug voor fietsers en voetgangers, die zich als een wit lint over het water lijkt te slingeren. ‘Prachtig!’ Ook het uitzicht vanaf de brug is de moeite waard.

Het artikel gaat onder de afbeeldingen verder.

Knotwilg

snelgroeiende wilg, op 1,5-2 m hoogte afgezaagd, iedere 3-6 jaar geknot. In humusrijke knot nestelen soms eenden, groeien planten. Houdt van vochtige grond. Klompenhout.

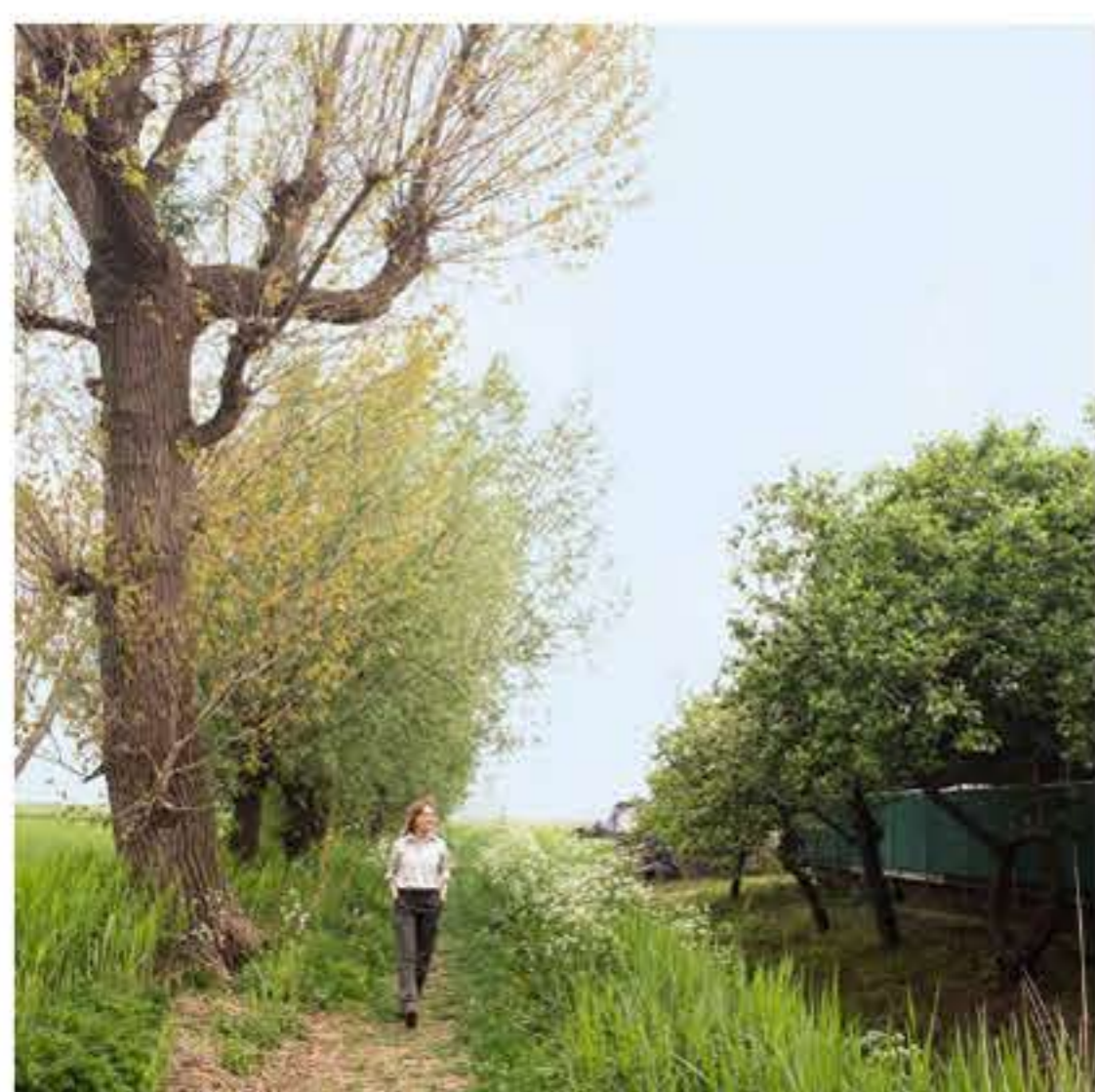
Wilde eend

mannetje glanzend groene kop, gele snavel; vrouwtje bruin. Afname 30% sinds 1990. Niet voeren, zeker geen brood. Zie jaarvandewildeeend.nl voor hulptips.

Haas

een schemer- en nachtdier, kop-staart: 48 tot 73 cm, in open gras- en landbouwgebied, springt tot 120 cm hoog, rent tot 65 km/u, blikveld van 360 graden, eet grassen en kruiden, goede zwemmer.

Monumentale boerderijen

Nigtevecht is klein, oud en idyllisch en ligt aan de Vecht, die we vanaf hier een eindje zullen volgen. Maar eerst het dorp. Wie de lokale eet- en drinkgelegenheden dicht treft, zoals vandaag, kan tot 13 uur terecht bij Bakkerij De 7 Heerlijkheden voor een broodje en misschien ook een kop koffie of thee. Je staat hier in beschermd dorpsgezicht: monumentale huisjes en boerderijen, oude gevelstenen en geknotte bomen.

‘Prachtig, zie je die stokoude lindes? Vaak aan de zuidkant van de boerderij om het zonlicht te filteren. Knotten hield zulke reusachtige boomsoorten in toom, op maat. Bij knotwilgen geldt ook dat wilgen die met hun voeten in heel vochtige grond staan, minder stevig staan. Als je de kroon kleiner maakt, beperk je het risico op omvallen. Maar de twijgen werden ook gebruikt. En als je eenmaal bent gaan knotten, moet je dat om de paar jaar blijven doen, omdat het wortelstelsel zich daarop heeft aangepast.’

De Dorpsweg gaat over in de Klompweg. Je wandelt over de dijk langs de loom stromende Vecht, waar mooie huizen, oud en nieuwer, de aandacht trekken. In de gouden zeventiende eeuw lieten rijke kooplieden uit Amsterdam langs deze rivier een huis bouwen om 's zomers naartoe te trekken. Die aantrekkingskracht had het gebied ook in de eeuwen erna. Landgoed, zeg maar kasteel, Zwaanwijk is niet zó oud, maar heeft wel die charme. Mét een oude theekoepel in de parkachtige tuin. Met sierrandjes en andere tierelantijnen. De tijd staat hier even stil.

Vogels spotten

Er vliegen een paar eenden over. Marieke kijkt ze na met haar verrekijker: ‘Het gaat helemaal niet goed met de wilde eenden. We weten niet precies waaraan het ligt, daar wordt onderzoek naar gedaan.’ Voort over de dijk waar fietsers passeren, een hardloper, af en toe een auto of een motor. Woonboten op de Vecht. ‘Wat een prachtige plek om te wonen. Geen wonder dat het hier zo geliefd is – en kostbaar, zo dicht bij Amsterdam.’

Doordat het landschap zo open is, zijn de vergezichten en wolkenluchten spectaculair. ‘Hollander dan dit bestaat niet. Water, gras en koeien.’ De Vecht splitst zich in tweeën, in het midden ligt Fort Hinderdam op een eilandje. De geschiedenis van het fort gaat terug tot in de vijftiende eeuw. Maar het is niet te herkennen en niet open voor het publiek. ‘Wat een jungle, hè. Goed dat er ook plekken kunnen zijn waar geen mensen komen. Voor de natuur is dat ideaal.’

Er scheert een witte kwikstaart voorbij. Marieke wijst naar twee ooievaars die in de lucht cirkelen. Ze helpt meerkoet en waterhoen uit elkaar te houden: ze dobberen allebei in het water, maar de eerste is antracietgrijs met een witte snavel en een witte vlek op zijn kop, de ander is iets zwarter met een rode bles en een gele snavelpunt. Ze staat om de haverklap stil met haar verrekijker in de aanslag.

Nijlganzen met bril

De route slaat hier linksaf, weg van de Vecht, een boeren erf op. Er hangt een bordje met de tekst: Dit bedrijf draagt bij aan behoud van het open weidelandschap en natuurwaarden. ‘Goed! De meeste weilanden zijn tegenwoordig één egale zee van groen, bijna alsof het neppras is. Dat is Engels raaigras, bedoeld als graasgras voor koeien. Zo'n weiland is verder bijna levenloos; geen kruiden, weinig insecten, dus weinig eten voor vogels, enzovoort.’

Boeren die de natuur weer een plek geven op hun bedrijf zijn enorm belangrijk voor insecten en boerenlandvogels als de grutto. Het is een grote uitdaging, ook financieel. Staatsbosbeheer en boeren experimenteren nu samen om te komen tot wat je noemt natuurinclusieve landbouw. Consumenten kunnen bijdragen door zuivel te kopen met een keurmerk. Op de site van de Vogelbescherming vind je meer informatie.’

Ze ziet iets in de verte, nijlganzen. ‘Ja, die met die witte bril en die strepen. Die grazen gras.’ Het pad door de Aetsveldse Polder – ooit een meer – loopt eindeloos rechtdoor, langs slootjes, naar Weesp, in de verte. De horizon is heel ver weg. Daartussen is het groen. De wind heeft vrij spel. Niets dan stilte en overvliegende Kievieten. ‘Wat een weldaad.’

NS-wandeling Gein en Vecht

Van station Abcoude naar station Weesp Afstand: 14 km (verkorten tot 6 of 12 km is mogelijk). **Kenmerkend:** Hollander dan dit is er niet: water in talloze vormen, weiland, schapen en koeien, molens, forten – de stelling van Amsterdam – monumentale huizen en boerderijen, vestingstadje Weesp. De rivieren Gein en Vecht slingeren zich romantisch door dit landschap. Honden: aan de lijn toegestaan (zie routebeschrijving). De routebeschrijving en meer: ns.nl/wandelen.

Tekst: Manon Wigry, Fotografie: Anouk de Kleermaeker, Shutterstock, Buiten-beeld

Deel via:

Download de pagina

Direct naar...

- > NS Flex
- > Reisinformatie
- > NS Zakelijk
- > Klantenservice

Onze producten

- > Kaartjes & Toeslagen
- > Abonnementen
- > Deur tot deur
- > Dagje uit
- > Internationale treinkaartjes

Meer NS

- > Over NS
- > Werken bij NS
- > Mobiliteitsadvies
- > Nieuws
- > Prestaties